

**Mál nr. 172/2020****M og  
V vegna ábyrgðartrygginga bifreiðanna A og B****Ágreiningur um bótaskyldu vegna áreksturs hinn 29. apríl 2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 18.05.2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 29.05.2020 ásamt fylgigögnum.

**Málsatvik.**

Hinn 29. apríl 2020 varð árekstur með ökutækjum A, sem er í eigu M, og B á Suðurlandsvegi. Aðilar fylltu ekki út sameiginlega tjónstilkynningu á vettvangi. Ágreiningi um sakarskiptingu var vísað til tjónanefndar vátryggingarfélaganna og var niðurstaða hennar sú að A bæri 1/3 hluta sakar fyrir að hafa ekki gætt nægilega að umferð fyrir aftan sig áður en hann hóf vinstri beygju, en að B bæri 2/3 hluta sakar vegna ógætilegs framúraksturs.

M fellir sig ekki við þau málalok og tekur fram að ökumaður A hafi, áður en hann hóf vinstri beygju inn að vinnusvæði og akstur yfir miðlínu, gefið stefnuljós með góðum fyrirvara og litið í alla spegla. Hann hafi hægt vel á ferð bifreiðarinnar og verið kominn yfir miðlínu þegar hann varð þess var að A var við hlið hans á veginum. Þá telur M að B hafi verið á miklum hraða og hafi í raun verið að reyna að forða aftanáakstri fremur en að reyna framúrakstur. Þá hafi verið hálfbrotin lína á veginum, sem kveði á um að ekki skuli reyna framúrakstur nema ítrustu varúðar sé gætt. Það hafi ekki verið gert og á því beri B fulla ábyrgð.

Í bréfi V, sem var vátryggjandi beggja bifreiða á tjónsdegi, kemur fram að félagið geri ekki sérstakar athugasemdir vegna málsins, en bréfi V fylgdu þó jafnframt athugasemdir aðila. Í frásögn B kemur fram að B hafi ekið í dágóða stund á eftir A áður en hann reyndi framúrakstur þar sem umferð hafi verið úr gagnstæðri átt. Hafi B því ekki verið á mikilli ferð og auk þess hafi hann gefið til kynna með stefnuljósi að hann hygði á framúrakstur. B hafi hins vegar aldrei orðið þess var að B gæfi stefnumerki eða drægi úr hraða til marks um að hann hygði á vinstri beygju. B hafi svo verið kominn langleiðina fram úr A þegar A ók í hliðina á honum og megi greina það af ákomum á B.

**Álit:**

Eins og að framan er rakið fylltu ökumenn ekki út sameiginlega tjónstilkynningu á vettvangi og samkvæmt þeim einhliða frásögnum sem liggja fyrir nefndinni ber þeim ekki saman um atvik í aðdraganda árekstrar. Þá virðast engin vitni hafa orðið að umræddum árekstri. Samkvæmt ákvæði 1. mgr., sbr. 7. mgr., 19. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 ber ökumanni sem hyggst beygja á vegamótum að ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra og m.a. gæta sér í lagi að umferð sem á eftir kemur. Hvað varðar framúrakstur á umræddum vegarkafli má ráða af ljósmyndum að hálfbrotin miðlína hafi verið á veginum, en við slíkar aðstæður er óheimilt að aka yfir línuna nema með sérstakri varúð. Ökumaður sem hyggur á framúrakstur skal og gæta að ákvæðum 23.–25. gr. umferðalaga, og huga að því að unnt sé að aka fram úr öðru ökutæki án hættu, sbr. 2. mgr. 23. gr. Ekkert liggur fyrir annað en að akstursaðstæður hafi verið góðar umrætt sinn og ekki er sýnt fram á að framúrakstur við þessar aðstæður hafi verið sérlega varhugaverður. Verður þó að telja að hvorugur ökumanna hafa umrætt sinn sinnt nægilega þeim aðgæsluskyldum sem á þeim hvíldu og ber því að skipta tjóni í hlutfalli við sök þeirra, sbr. 5. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar. Verður talið, með hliðsjón af þeim gögnum sem þó liggja fyrir nefndinni, þar á meðal ljósmyndum af staðsetningu ákomu á B, að A beri meginsök á umræddum árekstri. Verður sök því skipt þannig að A beri 2/3 hluta sakar fyrir að hafa ekki gengið nægilega úr skugga um að unnt væri að beygja til vinstri án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra og að B beri 1/3 hluta sakar fyrir ógætni við framúrakstur,

**Niðurstaða.**

Ökumaður A ber 2/3 hluta sakar á umræddum árekstri og ökumaður B ber 1/3 hluta sakar.

Reykjavík, 26. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.